

עמ"ת 33194/03/21 - מדינת ישראל נגד הית'ם טוויל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 33194-03-21 מדינת ישראל נ' טוויל (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
העוררת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ליאור בוקובזה משלוחת
תביעות ירושלים

נגד
המשיב
החלטה
הית'ם טוויל ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

1. זהו ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא, השופט נ. מהנא) מיום 14.3.21 בתיק מ"ת 3928-03-21. בהסכמת הצדדים ניתנת החלטה זו בהעדרם.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע מעל שנתיים ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח, יחד עם בקשה למעצר בית עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים בבית משפט קמא לא היתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט הורה על מעצר בית מלא ופסילת רשיונו של המשיב עד תום ההליכים, אך עם זאת אפשר למשיב לצאת לעבודה בחולון, בכפוף לערבויות כספיות ולכך שיהיה מלווה כל העת על ידי אחיו, שישמש כמפקח.

2. לטענת העוררת, בית משפט קמא לא ייחס את המשקל הראוי להרשעותיו הקודמות, הפליליות והתעבורתיות, של המשיב. בדיון הוסיף ב"כ העוררת וטען כי היציאה לעבודה מרוקנת מתוכן, למעשה, את מעצר הבית, וכי בית המשפט טעה כאשר אישר את המפקח שהוצע, שהוא אחיו של המשיב, על אף היותו בעל עבר פלילי.

3. ב"כ המשיב טען כי לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא, והחלטות מסוג זה ניתנות בדרך שגרה בבית המשפט לתעבורה. הוא הוסיף כי המשיב שוחרר תחילה על ידי קצין משטרה ללא הפקדה ל-5 ימי מעצר בית, וכי החלטת בית משפט קמא הכוללת גם הפקדה וערובות כספיות מבטאת דרך ביניים מאוזנת המרחיקה את המשיב מהכביש. הסניגור הוסיף כי על המשיב לפרנס את ילדיו, ולפיכך היה מקום לאפשר לו יציאה לעבודה, וכי הרשעותיו הקודמות ישנות ואינן מהשנים האחרונות.

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה שיש לקבל את הערר.

המשיב מואשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רשיון נהיגה מעל שנתיים וללא תעודת ביטוח. בכתב האישום אף צויין כי רשיון הנהיגה של המשיב נפסל בבית המשפט, בנוכחותו, אך הוא לא הפקיד את הרשיון כנדרש. נהיגה בפסילה בנסיבות כאלה מצביעה על זלזול בפסק הדין, כאשר המשיב עשה למעשה דין לעצמו והפר את גזר הדין שהושת עליו. בנוסף, לחובת המערער עשרות הרשעות קודמות, ביניהן הרשעות בעבירות פליליות שונות, וכן הרשעות בעבירות תעבורה, ביניהן מספר לא קטן של עבירות נהיגה בפסילה וללא רשיון נהיגה. המשיב אף נדון בעבר למספר תקופות מאסר בפועל, ורשיונו נפסל מספר פעמים. אמנם אין למשיב הרשעות מהשנים האחרונות, אך עם זאת אין מדובר בעבירות ישנות ממש. הרשעתו האחרונה היא משנת 2017, בגין עבירות שבוצעו בשנת 2016, והוא נדון ל-60 חודשי מאסר בפועל. כך שמאז שחרורו ממאסר לא חלף פרק זמן שיש בו כדי לבסס הנחה שהמשיב שינה באופן מהותי

את אורח חייו.

5. זאת ועוד, המפקח שנקבע, אחיו של המשיב, עובד לדבריו בשוק מחנה יהודה, והוא הביע נכונות לקחת חופש מעבודתו ולעבוד עם המשיב בשיפוצים בחולון. למפקח עבר פלילי. ביצוע הפיקוח מותנה, איפוא, בכך שאחיו של המשיב יתפטר ממקום עבודתו הנוכחי, בתקופה של משבר כלכלי ואבטלה, ויתחיל לעבוד עם המשיב עצמו בשיפוצים בחולון, כאשר לא ברור מה הכשרתו ונסיונו בעבודה בשיפוצים ואם אכן יתקבל שם כעובד. כל אלה מצריכים נקיטת פעולות אשר לא ברור האם ומתי יבוצעו. בנסיבות אלו, ולנוכח עברו של המשיב, לא ניתן לתת בו אמון, ובמיוחד כאשר פרטי העסקתו החדשה של האח טרם הוסדרו ונכנסו לתוקף.

6. לנוכח טענות הסניגור באשר למדיניות המקובלת בבית המשפט לתעבורה אפשרתי לשני הצדדים להגיש פסיקה. מעיון בהחלטות שהוגשו עולה כי במקרים דומים הורה בית המשפט על מעצר בית. בהחלטות אחרות שהציג הסניגור בהן אפשר בית המשפט יציאה לעבודה אין מדובר במצבים של הצטברות הרשעות כה רבות ומשמעותיות, תעבורתיות ופליליות, ועונשי מאסר בפועל ופסילה בפועל שנגזרו בעבר, כפי שמתקיימים במקרה זה.

7. לאור האמור אני מקבלת את הערר ומבטלת את התנאי המאפשר למשיב לצאת לעבודה בפיקוח אחיו. אין בהחלטה זו כדי למנוע שקילת הקלות במעצר הבית באופן שיבטיח כראוי עמידה בתנאים שייקבעו.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.